

O obyčejné lidské slušnosti

Jeden z malomocných, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velkým hlasem velebil Boha; padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A to byl Samařan. (Lk 17,15-16)

Bylo by skvělé, kdybychom v létě chodili s otevřenýma očima a všímali si docela obyčejné lidské slušnosti, za kterou můžeme uvidět ještě něco víc než jen dobré vychování. Dejme se překvapovat lidmi, kteří projeví charakter, nebo třeba jen pozdraví či poděkují. A nemusí to být ani pravověrní křesťané, jako Samařan z Ježíšova podobenství dozajista nebyl ortodoxní Žid. A že nepoměr obyčejně slušných lidí oproti ostatním bude možná jedna ku desíti, tím se určitě nedejme odradit ani otrávit. Je zdravější zaměřit se na to dobré než na špatnosti v životech lidí.

Byli jsme na dovolené v Lucembursku ve městě Luxemburg. Sestřenice nás ubytovala a její manžel vyprávěl o docela obyčejné lidské slušnosti, kterou vyzpozoroval u kolegů z Holandska. Vzal je na večeri a oni ho překvapili, že odmítli firemní privilegium na vjezd a parkování do centra města, když nebyl pracovní den. Jednoduše si parkování zaplatili s tím, že se to prostě nedělá, aby zneužívali byt' jen nepatrnou výhodu, na kterou by určitě nikdo nepřišel. Příbuzný usoudil, že se u nich projevila tradiční výchova kalvínského typu.

Na sborové dovolené jsme loni navštívili město Třebíč. Prohlédli jsme si židovskou čtvrť, nahlédli do monumentální katedrály, prošli výstavní síní s moderním uměním, a pak jsme se najednou ocitli v uličce, kde byly na stolech vystaveny

a nabídnuty k prodeji květiny a jiné rostliny. Jenomže na místo prodejce byla jen cedulka s nápisem, aby lidé, když si něco vezmou, vhodili peníze volně do otvoru v brance u nejbližšího domu. Lidé si mohli bez kontroly kupovat sazenice a platit jen tak. Nikde žádný kamerový systém ani ostraha, majitelka se zjevně spoléhala na docela obyčejnou lidskou slušnost. Jestli byla katolička nebo jiného vyznání, těžko říct, ale řekl bych, že její důvěra v lidi nemusela mít vůbec nic společného s příslušností k církvi, ale ani s naivitou.

V Jindřichově Hradci paní ze secondhandu měla docela jiný přístup k zákazníkům, než na který jsme zvyklí z Prahy. Bez problémů manželce zapůjčila vybrané oděvy s tím, že druhý den se vrátí, zaplatí,

co si vybrala a zbytek přinese zpět. A tak s mojí sestřenicí vyhrabaly z hromad oblečení, co se jim líbilo, odjely na chalupu do Horních Dvorců a druhý den udělaly přesně to, k čemu je obchodnice vyzvala. Ještě teď se tomu při vzpomínce smějeme, nějak nejsme zvyklí na docela obyčejnou lidskou slušnost a jsme znovu překvapováni, když potkáme důvěřivé lidi, kteří neztratili optimismus, a tak trochu riskují svou vírou v lidi.

Na jaře v Luhačovickém muzeu instalovali pozoruhodnou výstavu o místních Židech, kteří v lázeňském městečku bydleli před druhou světovou válkou. Nepřežil nikdo, kdo nestačil utéct. Expozice měla jen jednu nepatrnou chybu, autoři nestihli vytisknout průvodní publikaci. Paní v muzeu nám ale nabídla, že knížku pošle na naši adresu a my jí zaplatíme, až zase jednou přijedeme do Luhačovic. Co řekla, splnila, až na to, že jí prý platit nemusíme. Těšíme se, že v létě ženu z muzea navštívíme a něčím pěkným obdarujeme nejen proto, že nám to velí docela obyčejná lidská slušnost.

Rád bych vás tedy povzbudil k tomu, abyste v létě na dovolené nebo jen tak po Praze chodili s otevřenými očima a všímali si lidí, kteří se k sobě chovají překvapivě hezky, mile, slušně a nemusí jich být ani moc. Za tím vším se totiž skutečně může skrývat ještě něco víc než jen dobré vychování, ač už to samo je hodnota mimořádné ceny.

Jako se skrývalo něco víc za poděkováním z malomocenství uzdraveného Samařana. Jeho příběh končí tím, že se Ježíš divil, kde je zbylých devět, proč se nevrátili poděkovat a vzdát Bohu chválu za uzdravení?! Ale přišel alespoň jeden, o němž Ježíš řekl, že jeho víra jej zachránila. Kdo ví totiž, jestli se za docela obyčejně slušným jednáním lidí také neskrývá víra v Boha, která nakonec zachraňuje nejen duši člověka, ale také celou naši společnost, aby nezahynula v nevděčnosti, nelásce a otrávené skepsi?

Bronislav Matulík

Svědectví

Nová členka sboru Simona Kaněrová se nám představuje

Milí čtenáři Sborových listů,

od 1. 7. 2020 se stáváme členy společenství CB Soukenická. Přestupujeme z CB Horní Počernice, ve zdejším sboru jsme navázali přátelské vazby. Naše děti se loni v létě zúčastnily příměstského tábora a projevíly zájem do Soukenické docházet pravidelně.

Vyrůstala jsem jako dítě nevěřících rodičů, svědectví o Kristově oběti a jeho následování jsem slyšela jako studentka střední školy od metodistického kazatele Daniele Hottmara na Kladně.

S manželem Tomášem a dětmi Filipem (9 let) a Luckou (7 let) bydlíme na okraji Prahy v Újezdě nad Lesy. Pracuji na sociálním odboru Městské části Prahy 20, manžel je členem Římskokatolické církve.

Vážíme si Vašeho srdečného přijetí, nejen na sborové dovolené se na setkání s Vámi těší

Simona, Filip a Lucka Kaněrovi

Ježíš chtěl vzbudit zvědavost

Letní nedělní kázání podle podobenství z Lukášova evangelia

Na léto jsem se rozhodl, že bych vám všem rád předložil před oči několik Ježíšových podobenství, která zaznamenal pouze evangelista Lukáš. Jsou to jednotlivá kázání, která na sebe většinou nenavazují, a přece mají souvislost. Snad se podaří alespoň z části, že Ježíš probudí stejný zájem a zvědavost, jako se to stalo, když v podobenstvích kázal poprvé:

Jeho učedníci se ho ptali, co to podobenství má znamenat. On řekl: „Vám je dáno znáti tajemství Božího království, ostatním však jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšíce nechápali. Toto podobenství znamená...“ (Lk 8,9-11)

Zdá se totiž, že Ježíš skutečně chtěl, aby se lidé ptali, aby si jen nevyslechli jeho kázání a nešli domů bez otázek. Chtěl, aby lidé byli zaujati alespoň tím, že nerozumí, aby jim to nedalo, museli se ptát a chtěli se dozvědět, co tím Ježíš myslel.

Jako by se náš Pán držel novinářské zásady, že nikdo nic neví, nikoho nic nezajímá, a podle toho je třeba se zařídit. Jinými slovy, je třeba lidi chytit, zaujmout, vzbudit zvědavost, vyprovokovat, zkrátka oslovit. Což se mu určitě podařilo alespoň u jeho učedníků, kteří se doopravdy začali ptát. Kdyby to neudělali, neměl by jim Ježíš co dalšího povědět.

A tak třeba i nás zaujme, nebo dokonce pohorší, že Boha Ježíš přirovnal k arogantnímu soudci, že u lidí toužících po spravedlnosti odhalil chamtivost, anebo že když viděl lidi toužící něco ve společnosti znamenat, hned jim ušil na míru podobenství o pokoře...

Modleme se za to, aby při kázání podle Ježíšových podobenství o nás platila lidová moudrost, která praví „Potrefená husa se vždycky ozve“, nebo „Chytrému napověz“. Protože o každém kázání platí, že je to jen část pravdy, na tu druhou či další se musíme doptat a prohovorit ji s Ježíšem na modlitbách, u otevřené Bible a spolu navzájem vše prodiskutovat.

Pro začátek třeba můžeme začít tím, že si přes léto pročteme Lukášovo evangelium a označíme si podobenství, která jinde nenajdeme.

Bronislav Matulík

Letní biblické hodiny

V Soukenické a na Žižkově

ČERVENEC – PRAHA 1 – SOUKENICKÁ

<i>DATUM</i>	<i>SLOUŽÍCÍ</i>	<i>TEXT</i>	<i>TÉMA</i>
07. 07. Úterý	Žemlička	1Kr 19	Dost už, Hospodine
14. 07. Úterý	Novotný	G1	Teologie listu Galatským
21. 07. Úterý	Trávníček	2Kr 20,1–11	O králi, který prosil a o Bohu, který se slitoval
28. 07. Úterý	Trávníček	2Kr 22,8–20	O králi, který se pokořil a o Bohu, který se smiloval

SRPEN – PRAHA 3 – ŽIŽKOV

<i>DATUM</i>	<i>SLOUŽÍCÍ</i>	<i>TEXT</i>	<i>TÉMA</i>
05. 08. Středa	Matulík	Lk 11,37–54 a Mt 16,5–12	Co dobrého se můžeme naučit od farizeů?
12. 08. Středa	Jareš	Jon 1	Celkově ke knize Jonáš
19. 08. Středa	Matulík	Mk 7,1–13	Co dobrého nám dává tradice?
26. 08. Středa	Jareš	Jon 4	Bůh je milosrdnější než člověk

Začátky biblického studia vždy od 18.30 hodin.

Svědectví z časů koronaviru

Jak se dařilo pracovníkům sboru

Bronislav Matulík

Až do pandemické krize jsem nebyl příznivcem přímých přenosů bohoslužeb. Změnil jsem názor, ač rizika přenosů do celého světa zůstávají.

Největší problém jsem měl (a vlastně stále mám) s tím, že kázání není obecná přednáška pro všechny v celém globálním světě, ale zvěst evangelia ad hoc pro jednu chvíli a jedno konkrétní společenství. To, že se pak někdy udělá sborník kázání, je jiná věc. Vyžaduje to však ale nutné editorské zásahy. Takže najednou jsem zvěstoval evangelium nejen svému sboru, ale prostřednictvím kamer i dalším lidem z jiných měst, např. v Ostravě, v Třebíči, nebo třeba v Praze 3 na Žižkově a kdo ví, komu ještě jinému. Chtě nechtě to kázajícího před objektivem ovlivní. Nikoliv co se trémy týká, ale zaměření a obsahu kázání i formy liturgie.

Abyste si lépe představili, o čem hovořím, uvedu zkušenost z bohoslužeb v přímém přenosu pro Český rozhlas. Ze Smíchova jsme je přenášeli nejméně pětkrát. Už upozornění na to, že si vás poslechne přibližně 250 000 lidí, je zajímavé. Nesmíte podlehnout svodu obracet posluchače na pravou víru, neboť z 99 % nejsou ateisti, ale křesťané z různých církví, kteří pro nemoc, stáří či služební cestu se nemohli osobně zúčastnit svých vlastních bohoslužeb. A celkový scénář musí být velmi pečlivě připraven – doslova na vteřiny.

Od března se tedy od nás vysílá nejen audio, ale i video přenos našich bohoslužeb. To znamená a bude znamenat nutnou změnu v myšlení a přístupu nejen kázajících. Žel nejednou to bude znamenat potřebnou autocenzuru, protože např. ne všechny ilustrace ze života se dají říkat všem do éteru. Přesto však jsem rád, že můžeme od pandemické události bohoslužby vysílat do celého světa. Pokusíme se neztratit dynamiku bohoslužeb, a zároveň se nadále snažme o to, aby naše kázání byla především ušita na míru našemu sboru. A třeba si z toho něco dobrého vezmou i jiní.

Radislav Novotný

Nečekaně se nám dostalo neočekávaného. Svět, jak jsme ho znali, z ničeho nic zmizel do daleka a my jsme mu ani nestačili zamávat. Vlastně ani nevím, jestli se mi po něm stýská. Byl to rozjetý stroj, kterému se porouchala brzda. Kolotoč, který z počátku vypadal jako dobrá zábava, se stal místem nepohody a nepříjemných pocitů. Díky Bohu jsme mohli vystoupit do „klidu“ karantény.

Má služba se změnila a já si občas připadal jako pracovník v call centru než jako kazatel. Děti se mě ptaly: „Kde jsi byl?“ Já jim odpověděl, že na poli. „Proč na poli?“ „No, protože jsem měl rozhovory.“ Tak jsem s mnohými nachodil i kilometry, aniž by sami na sobě upozorovali jakoukoliv únavu.

Tenhle vir sice zasáhl negativně, alespoň u nás ne příliš. Vlastně spíše přinesl (nečekaně) spoustu pozitiv. Předně – měli jsme více času společně duchovně žít. Ráno jsme začínali bohoslužbou. Po bohoslužbě jsme se vydali „ke strojům“. Tři děti v online výuce si vyžádaly další počítač. Nakonec to nebyl špatný dárek ke Kryštofovým desátým narozeninám. Děti měly výuku dennodenně vlastně docela krátkou, ale když se k tomu přidaly další povinnosti a úkoly, padlo na to celé dopoledne. Zpočátku jsem pendloval mezi dětmi a všechno jsem musel přesouvat na odpoledne a večer. Ke konci jsem mohl pracovat zároveň s nimi a práci si lépe rozložit. Fungovalo to docela dobře, pokud tedy nevypli proud nebo nespadol internet. Společná setkání staršovstev, rad a dalších pracovních týmů se přesunula do virtuálního prostoru. Nejen že odpadly hodiny cestování, ale také se veškerá komunikace zkrátila, a tím pádem jsem byl více doma. Když vše utichlo, dalo se nahrát něco pro povzbuzení bratří a sester na Youtube a vyřídit komunikaci přes e-mail, Facebook, WhatsApp, Messenger, Skype, JitsiMeet, Zoom, nebo jen telefonicky, jak kdo chtěl...

Paráda, už i děti pochopily, že počítače a mobily tu nejsou předně pro zábavu, ale jako pomůcka ke komunikaci. Tak jsme volali o to víc a vyhledávali informace k učivu, shlédli úžasná videa, a... (nečekaně) hráli videohry, které děti něčemu naučily. Společně jsme volali také lidem ze sboru a nakonec, když to povolilo, jezdili jsme společně se mnou „do práce“ (po návštěvách). Kupodivu jsme začali chválit Boha za internet a moderní komunikační technologie. Toto těžké období nás sblížilo doma i se sborem. Jsme si vědomi, že nás Pán Bůh zachránil ze spárů koronavirové nestvůry. Ne všichni vyvázli tak snadno. Absence vztahů v nás vyvolala ještě větší touhu po společenství a vděčnost za to, že máme úžasný sbor, milé lidi v něm a milého Otce v nebesích, který nás vede a chrání. Opravdu jsme moc vděční za „Soukenickou“. Osobně jsem moc rád, že už se zase vidíme naživo a mnohé z vás mohu láskyplně obejmout... nečekaně. ☺

Tomáš Trávníček

Mimořádné opatření vlády přišlo nečekaně a ochromilo nejen celou zemi, ale zdá se, že i celý svět. Zdálo se, že se celý svět zastavil, ale nebyla to docela pravda. Mnozí lidé se nezastavili, ale právě naopak jim přibýlo ještě více práce, když po práci v náročných podmínkách museli svým dětem nahradit školní výuku. Smekám před všemi rodiči, kteří to zvládli.

Velmi těžké období to bylo také pro lidi v domovech důchodců a nemocnicích. Ti byli opravdu radikálně odříznuti od svých blízkých, a pokud nebyli schopni komunikovat alespoň telefonem, zůstali úplně osamocení. Moje služba v nemocnici byla přerušena ještě před mimořádným stavem.

Od této různosti dopadu mimořádného stavu na lidi se také odvíjela moje pastorační služba. Snažil jsem se být s lidmi v kontaktu alespoň po telefonu.

Hned z počátku jsem se přihlásil do programu pomoci potřebným spoluobčanům, které zorganizovalo město. Z tohoto programu mne ale brzy vyřadila viróza. Když jsem se pak znovu hlásil, ukázalo se, že o službu není tak velký zájem, jak se očekávalo, a stávající stav dobrovolníků je dostačující. To byla vlastně dobrá zpráva, že v našem městě se lidé starají o své rodiče a prarodiče. Vlastně jsem byl hrdý na náš národ, když jsem viděl tolik ochoty pomáhat druhým. Novou zkušeností bylo natáčení videí pro dospělé i pro děti. Chtěli jsme dát dospělým i dětem najevo, že na ně myslíme a děláme alespoň to, co dělat můžeme. Nakonec se videa setkala s dobrým ohlasem. Jejich tvorba mi zabrala poměrně hodně času, zvláště v počátku, kdy jsem se postupně seznamoval s technikou natáčení a zpracování videí. V tom se však stále zlepšuji, a tak bych rád v tvorbě pokračoval.

Jsem křesťanem asi 27 let, tedy již větší část svého života, ale nikdy jsem nezažil situaci, že by nikdo nesměl přijít do shromáždění, že by se křesťané nesměli scházet ani k modlitbám, že by byla pastorační služba omezena jen na nejakutnější případy. A co jsem od pamětníků slyšel, ani oni nic takového nezažili. Tato krize nám ukázala, že nic na světě nemůžeme brát jako samozřejmost. Dokonce ani to, že v neděli je shromáždění, což se mohlo zdát jako neotřesitelná jistota. Zároveň si nemohu nevšimnout, že naše země rodná byla ušetřena velkých ztrát na životech, o jakých jsme slyšeli z jiných částí světa. Zdá se mi, že to není náhoda, ale Boží milost.

Jana Matulíková

Doba koronavirová byla dobou zvláštních nových výzev i pro mě osobně. Najednou bylo jasné, že běžné věci nejsou tak samozřejmé, jak by se mohlo zdát. Běžné činnosti se vytratily, protože moje práce je především práce s lidmi. A myslela jsem si, že ta dělá jen a pouze tak, jak jsem ji do té doby dělala. Ze dne na den ale bylo všechno jinak. Zajímavé je, že jsme asi všichni naskočili do jiného modu rychle, a vlastně myslím, že docela dobře.

Pastorace se dělala minimalistickou formou po emailu nebo telefonu, ale mám v telefonu nové kontakty, a i vy mnozí můžete mít uloženo moje číslo, kdybyste ho chtěli kdykoli i dál využít. Tak jsem si s mnohými z vás povídala a psala, ale s jednou sestrou si pravidelně s mobilem a kancionálem v ruce zpívám. A je to mimořádná zkušenost a radost. To bohatství kancionálových písní (je jich opravdu hodně a také slova vyjadřují mnohem líp, co bych tak Pánu Bohu potřebovala sdělit) mě znovu a nově těší. Taky zpěvákům jsem psala pravidelně pozdravy a vídali jsme se na skypu, a když to později jen trošku šlo, rádi jsme se potkali aspoň k několika

zkouškám, takže Noc kostelů i několik dalších zpívání jsme zvládli. Dokonce jsme se šli i ke šlusfestu, kdy jsme jen tak z radosti zazpívali mnoho písní, a kupodivu jsme je nezapomněli a znělo to krásně.

Nedělní shromáždění jsme zpočátku zvládli ve čtyřech a po částečném rozvolnění s tím počtem, který byl zrovna aktuálně povolen. To byla pro mě nejdřív trošku stresující záležitost, ale člověk si zvykne. Své nejbližší spolupracovníky znám dost dobře, bydlím s nimi už nějaký ten pátek v jedné domácnosti, takže jsme se nemuseli příliš dlouho domlouvat, jak co bude. A náš kolega přes techniku (Peki) odváděl skvělou profesionální práci. Přestože občas (vlastně skoro pokaždé) řešil nějaký technický problém s připojením, mikrofony, přenosem..., nikdy nedal najevo žádné negativní emoce, takže po ukončení relace nám sdělil, co všechno nefungovalo, a my jsme jen koukali, že nakonec všechno v pořádku viselo na internetu.

A co jsem si z této doby odnesla? Možná především pocit, že když se objeví krize, lidi se víc semknou, víc na sebe myslí, že jsme si jakoby byli blíží, než když se opravdu potkáváme. A taky, že mi ty obyčejné samozřejmé věci chyběly. A že jsem ráda, že už si zase podáváme (umyté a desinfikované) ruce.

Markéta Holanová

Přes závažnost situace jsem zažila v období koronavirové epidemie mnoho pěkného. Díky Bohu zůstali všichni v rodině – a pokud vím, i v Soukenické – zdraví.

Zároveň jsem byla moc ráda, že jsem se i v takto nestandardní době mohla zapojit do týmové práce ve sboru.

Pracovala jsem z domova (od začátku března je to Plzeň), a když se vše trochu zklidnilo, plnila jsem povinnosti také ze sborové kanceláře. Do Prahy jsem jezdila jednou týdně, později na dva až tři dny, azyl jsem měla u syna Marka a jeho manželky. S částí členů sboru jsem byla v kontaktu telefonicky a v kanceláři jsem pod bedlivým dozorem našeho bratra kazatele a v příjemné společnosti Petry Veselé každý týden připravovala dopisy: kázání, záznamy z biblických hodin a pastorační listy. Část dopisů se odesílala poštou, část jsem doručovala osobně. Díky Radkovi, který každý týden přijížděl

z Plzně, jsme absolvovali pravidelné kolečko Praha 4 – Praha 5 – Praha 6. Tímto bych mu chtěla za všechno moc poděkovat.

Také jsem si mohla znovu uvědomit, jak nesmírně obětaví a pracovití jsou Matulíkoví i Petra Veselá – pracovat s nimi bylo a je moc fajn a společně strávené chvíle pro mne znamenaly velké požehnání.

Pera Veselá

V prosinci 2019 jsme si s manželem řekli, že si uděláme rok 2020 tzv. uklízečí. Když pak přišla polovina března a s ní nouzový stav, šla jsem po ulici a říkala Pánu Bohu: „Pane, ale to jsi nemusel zastavit celý svět, abychom si s manželem mohli trochu uklidit ve všech našich aktivitách.“ Brzy se ale ukázalo, že pro někoho, kdo dostal od Pána Boha mocný energetický zdroj, nebude ani zastavení v podobě nouzového stavu skutečným zastavením. Moje povolání patřilo mezi ta, která se ze dne na den téměř zastavila, což pro mě ale nebyl povel k zalehnutí na kanape. Naopak. Začala jsem hledat, kde by ta moje energie mohla dojít uplatnění. Mnozí z vás jste asi zaznamenali některé z mých aktivit. A přiznám se, že každodenní docházení do Soukenické, telefonáty či mailly s vámi pro mě byly tím, co mně nedovolilo si pořádně uvědomit, že se děje něco nenormálního. Celý můj život je jeden velký kalup, a to nezměnila ani koronakrize. Pán Bůh mi dal energii, tak se ji snažím využívat v jakémkoliv stavu světa.

Připravila Petra Veselá

Z noci kostelů

Noc kostelů

12. června 2020

Páteční odpoledne na přelomu května a června je už několik let věnováno v mnoha farnostech, kostelích a modlitebnách Noci kostelů. Letos se ale zdálo, že bude všechno jinak, nebo že dokonce Noc kostelů vůbec nebude. Nakonec stačilo jen posunout termín o týden a vše se mohlo uskutečnit. Váhali jsme, jestli se pro letošek neodhlásit, pak jsme si ale řekli, že dodržení hygienických podmínek není problém, a jediné, co by mohlo být problém, je naše lenost, a té jsme naštěstí nepodlehli. Trošku jsme sice změnili program, byl trochu více meditační a individuální, ale návštěvníci si jej pochvalovali. A kupodivu jich přišlo podobně jako minulé roky. Napočítali jsme jich 111. A velkou radost jsme měli i z jejich živého zájmu o naši modlitebnu a pravidelné aktivity našeho sboru. Někteří nám pak ještě i napsali:

Milá modlitebno,

NOC kostelů mne zavedla do Soukenické ulice a otevřela mi dveře. Splnilo se mi přání nakouknout dovnitř. Děkuji za tu možnost, a hlavně děkuji za sváteční zážitek na tomto místě.

Setkání s fíkovníky, s cestičkou rozjímání a s dalšími prostorami kolem hlavní síně, to vše přinášelo báječný zážitek i přes velké množství přítomných lidí. Všichni se velmi ochotně věnovali zvědavcům a zodpovídali všechny dotazy i přes hrozbu virového nebezpečí.

Prosím, poděkujte místu a všem lidem za báječný zážitek. Děkuji

KK

Připravila Petra Veselá

Závěr školního roku

Mateřská rubrika aneb mamí povídej...

Letos prožíváme s Aničkou už 15. konec školního roku. Každý konec byl jiný. Vždy jsme měli velkou radost z krásného vysvědčení, přišla úleva, že z nás na 2 měsíce spadlo břemeno školních starostí. Zároveň jsme pocitovali vděčnost za Boží pomoc a ochranu, která Aničku provázela celým školním rokem. Zázitků na závěry školních roků jsme měli celou řadu. Přesto bych se s Vámi ráda podělila o aktuální zkušenost z konce letošního školního (v našem případě už akademického) roku.

Vládní opatření k zastavení šíření koronaviru, mimo jiné, zavřela i vysoké školy. Také Anička musela zůstat doma a spoléhat se na on-line výuku. Přednášky byly nahrané na YouTube, semináře probíhaly přes komunikační programy typu Teams, Zoom, Skype. Tiskla se hromada pracovních listů, zpracované úkoly se odesílaly zpět mailem. Zažili jsme doma totéž, co ve valné většině rodin s mladšími dětmi školou povinnými. Také jsme se doma „boxovali“ o internet, protože já běžně pracuji z domova.

Začátkem května začalo zkouškové období. Většinu zkoušek měla Anička formou testů. Ale jako poslední v pořadí si Anička nechala ústní zkoušku z nejtěžšího předmětu.

Nastal den zkoušky. Musela jsem vypnout svůj počítač, aby internetové spojení fungovalo bez zamrznání. Náš kocour byl vykázan z Aniččina pokoje, kde si v minulých měsících zvykl během dne podřimovat. Anička se ustrojila do formálních šatů, učesala, nalíčila. Zkrátka se připravila, jako by šla zkoušku skládat osobně do školy. A pak se zavřela ve svém pokoji, kde usedla k počítači. Tři čtvrtě hodiny se z jejího pokoje ozývaly hlasy. Za celou dobu jsem nemohla nic jiného dělat, než nervózně přecházet po domě a modlit se za zdárný průběh její zkoušky. Konečně vyběhla celá nadšená ze svého pokoje za mnou do kuchyně a s nefalšovaným dětským nadšením ve svých 21 letech (!) mě objala a sdělila, že zkoušku složila. Následovalo líčení podrobností, ale vnímala jsem hlavně to její nadšení a radovala se s ní.“

Jana Bíbová

Náš dědeček vždycky říká: „Malé děti – malé starosti, velké děti – velké starosti.“ Něco na tom je. Závěr roku bývá často, pro rodiče školáků i děti samotné, opravdu emotivní a náročné období. Vzpomenete si na den, kdy si vaše dítě domů neslo svoje první vysvědčení? Nebo na období maturit? Absolventské koncerty plné napětí a očekávání? Těžko říct, kdo to má těžší, jestli děti, nebo rodiče, kteří by udělali cokoli, aby snáli ze svých nejmilejších tu tíhu obav a nejistoty. O to větší je pak radost z úspěchu a překonání další životní laťky, díky níž se každý posouvá kupředu. Stává se moudřejším a schopnějším. Ať už je pro nás konec školního roku úspěšný nebo ne, rozhodně je před námi čas pro regeneraci. Věřím, že letos má tento oddechový čas mnohem větší rozměr. A tak vám přeji krásné léto, málo starostí a hodně společných radostí a zážitků s vašimi nejbližšími i s Pánem Bohem!

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ (Matouš 11,28)

Připravila Martina Caltová

Legendy v Soukenické

Bratři Kočnarovi koncertovali v rámci klubu Samaří

V rámci programu klubu Samaří byl na čtvrtek 28. 5. naplánován koncert „Pod fíkovým stromem“ bratrů Jana a Pavla Kočnarových. Byli jsme vděční, že po několika samařských virtuálních setkáních pomocí Skype, Zoom a Youtube, mohl koncert proběhnout „naživo“ v Soukenické.

Vzhledem k nejistému a chladnému počasí jsme se nakonec sešli ve velkém sále, kde bylo možné zachovat doporučené rozestupy i při relativně vysokém počtu účastníků. Bratři Jan a Pavel začali zpívat po kostelech své písničky téměř před padesáti lety. Na přelomu 70. a 80. let působili nejprve v pražské skupině Pahoj (s Jaromírem Plíškem, Pavlem Klineckým a Pavlem Vychopeněm) a pak ve skupině Ejhle (s Jiří Schneiderem, Jaromírem Plíškem a Irenou Škeříkovou). V roce 2000 nahráli CD s názvem Dva lotři.

Koncert byl pro nás milou vzpomínkou na mladší léta, kdy jsme jejich písně rádi poslouchali. Během večera se v několika písních k bratrům připojila i jejich sestra Michaela. Bratři Kočnarové donedávna oba působili jako vězenští kaplani. Pavel jako hlavní kaplan Vězeňské služby ČR a Jan jako kaplan ve věznici v Heřmanicích, nyní je již v důchodu, a Pavel slouží ve Vinařicích.

Vzdálení účastníci mohli koncert sledovat také přes Youtube stream na: www.youtube.com/watch?v=J4RnFNpIQwE, kde je záznam stále přístupný. Program klubu Samaří bude pokračovat po prázdninách, kdy je plánován jazzový koncert Jana Voborského a Jana Pudláka.

Rút a Jan Vovsovi

Letnice

aneb virtuozyta

Asi bych měl o Letnicích mluvit o jiných věcech, ale letos si nemůžu pomoci, a musím mluvit o muzice. Připadalo mi, ne že chválící skupinka hraje na bohoslužbě, ale bohoslužba se ocitla uprostřed bluesového festivalu plného hvězd. Takže už mě ani nepřekvapila improvizace, ke které kapelu vyzval Danda Fajfr, že mají zahrát v E-dur a oni jej bez přípravy doprovodili při jeho pokusu o písničku z dětství. Moc bych si přál, aby nám Pán Bůh poslal nějaké takové hudebníky častěji, nebo aby třeba udělal takový zázrak, že tady jednou nějakou takovouhle profi kapelu budeme mít na každou neděli. Tak, děti, pilně chod'te do hudebky!

Ladislav Veselý

Výroční konference

Ohlasy delegátů

Střípky z Konference

Jak asi mnozí víte, v sobotu 27. června 2020 se konala Výroční konference CB. Již po několikáté jsem se jí účastnila a letos také proto, že byly ztížené podmínky díky koronavirové situaci. Ve sboru totiž nebylo možné volit nové delegáty, a proto museli nastoupit ti, kteří byli vybráni pro loňskou konferenci.

Nicméně jsem za to byla zpětně ráda, protože jsem věděla, o čem se jednalo v loňském roce a nyní jsem slyšela, kam se věci pohnuly či nepohnuly.

Další dobrá zpráva pro mě byla, že konference se konala v Soukenické a jen jeden den. Měla jsem dobrý dojem nejen z hladkého průběhu schůze, ale i ze zázemí, které připravovali naši bratři a sestry. Na povel to měli manželé Veselí, alespoň to tak vypadalo, a musím říci, že vše vesele klapalo. **DÍKY VŠEM!**

Největší radost jsem měla z nově ordinovaných bratrů, kterých tentokrát bylo šest a mezi nimi i náš Tomáš Trávníček. Protože Tomáše už léta známe i jeho obětavou službu, možná nad tím tolik nepřemýšlíme, fakticky se práce pro něj nemění, ale ukončené studium je velkou úlevou pro Tomáše i jeho rodinu. Je to velký úspěch, jeho situace není snadná. Moc blahopřejeme.

Nicméně co nově ordinovaný kazatel, to zajímavý lidský příběh. Obdivuji, jak se tito lidé jsou schopni a ochotni vzdát svých jistot, pohodlí či klidu pro službu a touhu nést evangelium dál. Díky Pánu Bohu za povolání těchto bratrů.

Poněkud smutnější pro mne je fakt, že byl za prvního místopředsedu zvolen náš milý kazatel Bronislav Matulík. Věřím však, že i to je Boží plán pro něj i pro náš sbor, modleme se za další společnou cestu.

Marie Wagnerová

Taková jiná Konference

Letošní konference byla... prostě jiná. Kvůli bezpečnostním opatřením byla původní konference zrušena a teď v červnu relativně narychlo svolána náhradní. Opět se ukázalo, jak velkým požehnáním (i když často i starostí) je náš prostorný sborový dům. Není problém takto narychlo pohostit skoro 200 delegátů z celé republiky. No pohostit... kvůli dozrívajícím hygienickým opatřením bylo všechno jídlo balené (bagety, sušenky) a dokonce i kafe bylo jen ledové v plechovkách (přesto dobré!).

Nevím, jestli to bylo pocitem nedostatečného času (tentokrát pouze jednodenní konference), nebo za to mohl první horký den (a všichni víme, jak to pak v plném sále vypadá), ale tentokrát probíhala konference opravu plynule, rychle a bez jakýchkoliv diskuzí nebo dotazů. Při troše cviku to příště zvládneme za půl dne, a pak bychom to mohli udělat rovnou z domova přes internet. Bylo by to snadné,

rychlé, konstruktivní... Ale byla by to ještě církevní konference? Ačkoliv mi ta stručnost a účelnost byla velmi blízká, přesto by církevní konference měla být něco víc než jen hlasovací schůze valné hromady...

Kvůli rychlosti dostávali vedoucí odborů jen dva dotazy na svou službu: Jedna věc, ze které mají radost a jedna která je naopak mrzela. Zkusím to také tak:

1. Největší radost mám z ordinace hned šesti nových kazatelů (a k tomu informace, že máme 25 vikářů).
2. Trochu mě mrzelo, jak viditelně ubylo delegátů na večerní slavnostní bohoslužbě. Chápu, že mnozí to mají domů daleko a spěchali. Přesto si myslím, že bohoslužba s ordinací kazatelů je „zlatý hřeb“ konference.

Ondřej Pavlíček

Emočně překvapivé finále Konference

Byla to jistě nejkratší a nejméně nákladná Konference v novodobých dějinách naší církve – a nebyla špatná! Naopak, spolupráce sboru s kanceláří Rady se velmi osvědčila. Každý věděl, co má dělat, a náš tým byl naprosto skvělý. Snad jen, že se neodhadlo, jak málo toho delegátů snědí a vypijí. Alespoň leccos zůstalo pro naše dorostence na tábor.

Nejsilnější zážitek, který jsem prožil, se odehrál až úplně na samotném konci závěrečné bohoslužby. Varhanice Jiřina Dvořáková zahrála takové postludium, že se v sále nikdo ani nepohnul, nikdo neodcházel, nemluvil, všichni zůstali až do finále a posledního dlouhého tónu, aby ji pak odměnili potleskem. Jinak řečeno, naše evangelikální církev si mohla s sebou odnést pozitivní zkušenost, že varhany nejsou archaický nástroj vhodný už jen do krematoria a že desítky píšťal dovedou oslavit Boha stejně dobře, jako kterákoliv dobře hrající worshipová kapela.

Bronislav Matulík

Rekapitulace konferenčních usnesení

- Konference schválila účetní závěrku Církve bratrské za rok 2019.
- Konference schválila návrhy na zřízení sborů: v Berouně, v Plzni s názvem Sbor Církve bratrské v Plzni – Návrat, v Šumperku s názvem Sbor Církve bratrské v Šumperku – Kostel jinak a přidružení korejského Sboru Církve bratrské v Praze – Bethel Church.
- Konference schválila návrh na zrušení přidruženého korejského Sboru Církve bratrské v Praze – The Chapel Prague.
- Konference zvolila Ing. Janu Bíbovou a Jiřího Šrámka za revizory Rady CB na období 1. 7. 2020 - 31. 5. 2024.
- Konference zvolila komisi pro Řád na období 27. 6. 2020 až 31. 5. 2024 ve složení Petr Geldner (kazatel – správce sboru), David Novák (člen Rady), Pavel Chráska (nekazatel), David Kašper (kazatel), Tomáš Pospíchal (kazatel – správce sboru), Lukáš Pacek (nekazatel) a Luboš Dörfl (nekazatel).
- Konference zvolila zástupce CB (synodály) na setkání Leuenberské konkordie: Davida Nováka, Ondřeje Svatoše, Daniela Jokla a Petra Rause.
- Konference schválila návrh na ordinaci vikářů: Vojtěcha Furáka, Richarda Hrdého, Tomáše Kolmana, Miroslava Pavlíčka, Daniela Šrámka a Tomáše Trávníčka.
- Konference zvolila na funkční období 2021–2025 předsedu Rady Církve bratrské kazatele Davida Nováka, 1. místopředsedu Rady Církve bratrské kazatele Bronislava Matulíka a 2. místopředsedu Rady Církve bratrské Tadeáše Filipka.

Aleš Čejka

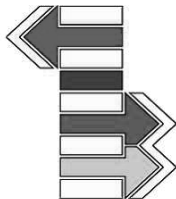
Cestovatelé v čase

Letní příměstský tábor

Pro děti od 6ti do 14ti let

pondělí 17. 8. - pátek 21. 8. 2020

- dopoledne zábavná angličtina, odpoledne hry, výlety, koupání, tělocvična
  - tábor se otevírá od 7:45-8:15 hod a vyzvednout děti lze od 16:00-16:30 hod
- děti mají vždy zajištěn teplý oběd, dopolední i odpolední svačinu a pitný režim
  - děti mají po celou dobu dohled dospělých a zdravotníka
- tábor omezený počtem 30 účastníků
  - prostory sboru Církve bratrské Praha 1, Soukenická 15

Cena:

celý tábor 1100 Kč,
druhé dítě 1000 Kč,
třetí a další dítě 900 Kč

V ceně jídlo, pití, vstupné (tělocvična, bazén), materiály, doprava

Další informace : 737 200 188, radislav.novotny@cb.cz
604 807 777, petra.vesela@ktcentrum.cz

Sborová dovolená 2020 - informace

S dotazy se letos můžete obracet na Petru Veselou email: petra.vesela@ktcentrum.cz, telefon 604807777.

Základní informace + příjezd-odjezd

Termín: 8. 8. 2020 – 15. 8. 2020

Místo: Rekreační areál Horalka v Orlických Horách

Web: <http://www.chatahoralka.cz/>

Chata Horalka se nachází v samém srdci Orlických Hor v obci Sněžné. V areálu budeme mít k dispozici mnoho věcí – krytý bazén, minigolf, několik hřišť, ohnišť, tenisová stěna, rybník, pártystan, dětské hřiště, pískoviště, minizoo atd.

Příjezd: V sobotu 8. 8. 2020 začínáme večerí v 18:00. Přijíždějte proto nejdříve v 16:00.

Nedělní bohoslužba: Pojedeme do modlitebny v Bystrém!

Odjezd: V sobotu 15. 8. 2020 po obědě.

Ubytování + strava

Celkem nás čekají čtyři různé typy ubytování:

Chata Horalka (17 pokojů 2 – 4 lůžkových)

Chata Sněženska (8 pokojů 2 – 5 lůžkových)

Chatky (5 samostatných chatek až 6 - 7 lůžkových)

Pokoje ve velkých chatkách a každá chatka májí většinou vlastní sociální zařízení.

Bungalovy (5 bungalovů, každý se 3 pokoji, soc. zařízení společné)

Je pro nás zajištěna plná penze a pro děti navíc svačinky a pitný režim.

Jíst budeme v 1. patře chaty Horalka, kde je jídelna.

Pro děti do 3 let, které mají pobyt zdarma, není zajištěno jídlo. Pokud pro ně jídlo chcete, je nutné to nahlásit a zaplatit cenu jako za dítě nad 3 roky.

Místo obědů bude možné brát si balíček, pokud se den předem nahlásíte.

V areálu je také restaurace Horalka, která bude otevřena i pro kolemjdoucí.

Vybavení

Bazén: v areálu je krytý bazén, tak se na to můžeme těšit i dobře připravit!

Jídelna: je v prvním patře chaty Horalka, a chodí se do ní v přezůvkách, takže nezapomenout PŘEZŮVKY!

Kolárna: V přízemí je místnost pro uskladnění kol a kočárků.

Pokoje: Na pokoji budou malé ručníky. Osušky či velké ručníky si přivezte vlastní.

Rybník: funguje formou Chytř a pusť!

NAROZENINY

Bartoš Pavel	2. 7.
Bauerová Ivanka	2. 7.
Liguš Ján	2. 7.
Plichtová Květuše	4. 7.
Šíma Petr	5. 7.
Mikulecký Blahoslav	9. 7.
Davidenko Jiří	11. 7.
Holan Marek	12. 7.
Bíbová Anna	13. 7.
Jiroušek Milan	14. 7.
Beranová Ludmila	20. 7.
Pavličková Veronika	21. 7.
Čermáková Magdaléna	22. 7.
Vovsová Rut	22. 7.
Turková Pavla	23. 7.
Sedláček Jakub	24. 7.
Meierová Jana	27. 7.
Kraus Adam Daniel	28. 7.
Žďánská Ludmila	29. 7.
Luke Veronika	29. 7.
Beran Lukáš	31. 7.
Šímová Jiřina	31. 7.
Boučková Alice	2. 8.
Beranová Pavla	4. 8.
Fritschová Jolana	5. 8.
Tezner Josef	6. 8.
Broukalová Květoslava	7. 8.
Luke Matěj	10. 8.
Najbrt Vladislav	10. 8.
Pavličková Adéla	11. 8.
Kubová Marta	13. 8.
Kejř Pavel	14. 8.

V Sherwoodském hvozdu

Dorostový tábor s Robinem Hoodem od 4. do 17. července 2020

V termínu od 4. do 17. července 2020 se uskuteční další tábor našeho dorostu. Kolikátý tábor to je, to už asi nikdo nespočítá, ale každý z těchto táborů je jedinečný, a děti i vedoucí si z něj odváží jedinečné zážitky. Letošní tábor se bude nést v duchu středověké Anglie, kdy v Sherwoodském hvozdu sídlila banda zbojníků vedená Robinem Hoodem. K dispozici je ještě několik míst, na které se mohou přihlásit děti ve věku 10–15 let. Předem děkujeme za modlitby, abychom tábor nejen ve zdraví přežili, ale také zažili Boží blízkost a dokázali dětem předávat Boží lásku.

Peki Němeček

Příměstský tábor

V Soukenické 17. až 21. srpna 2020

Jakmile se vrátíme ze sborové dovolené, jen 2× se vyspíme a už tu bude Příměstský tábor. I letos je kapacita úplně plná, takže se těšíme, že bude opravdu veselo. Moc rádi bychom požádali o pomoc s potravinami hlavně na svačiny. Takže máte-li možnost přinést jakékoliv množství ovoce či zeleniny ze zahrádky, můžete-li napéct buchty, štrůdly, bublaninu apod., prosíme, ozvěte se manželům Veselým, kteří mají na starost táborovou kuchyni. Předem všem ochotným zahradníkům, pekařům a také modlitebníkům děkujeme nejen za potraviny ale i za modlitby za Boží přítomnost na celém táboře.

Petra Veselá

Ze staršovstva

Rozhovor se snoubenci – staršovstvo vedlo rozhovor se snoubenci a modlilo se za Veroniku Pavlíčkovou a Ondřeje Váňu (CB Elim Písek). Svatba proběhne 11. 7. 2020.

Letní bohoslužby – o prázdninách se opět vrátíme k jediné bohoslužbě v 10.00 hodin.

Bohoslužby rusky mluvícího sboru – v létě budou bohoslužby znovu od 13.00 hodin.

Hospodářská správa sboru – sborový byt v Kralupech je po odstěhování Kostadinových volný. Rádi bychom pronájem bytu poskytli sborovému pracovníku nebo členům našeho sboru, kteří by podpořili práci na stanici.

Stále hledáme někoho na úklid.

Sborový den a Výroční členské shromáždění – v neděli 13. 9. 2020 se všichni sejdem při sborovém dnu z Prahy i stanic. Na odpoledním členském shromáždění mj. proběhne volba Tomáše Trávníčka za třetího kazatele sboru a na základě volby pak i jeho instalace.

Převody členů – ze Sboru Jižní Město byla do našeho sboru převedena sestra Lydie Molnárová (k 15. 6. 2020). Z Horních Počernic byla do našeho sboru převedena sestra Simona Kaněrová (k 1. 7. 2020). Sestra Petra Kaprálová požádala o převedení členství do Jižního Města, kde vidí své nové povolání ke službě (k 1. 7. 2020).

Dovolené kazatelů – Bronislav Matulík: 30. 6. až 10. 7. 2020 a 24. až 28. 8. 2020. Radislav Novotný: 25. 7. – 7. 8. 2020 (studijní volno se předpokládá na září 2020). Tomáš Trávníček: 13. – 19. 7. a 3. – 7. 8. 2020.

Příští jednání staršovstva – 31. 8. 2020 (a v létě podle naléhavé potřeby online).

NAROZENINY

Verner Kryštof	15. 8.
Wagnerová Marie	15. 8.
Hlavničková Bohuslava	16. 8.
Beran Daniel	19. 8.
Čech Jiří	19. 8.
Malásek Filip	19. 8.
Košťálová Martina	21. 8.
Sedláček Adam	21. 8.
Němcová Petruše	22. 8.
Toušek Daniel ml.	22. 8.
Toušek David	22. 8.
Novotný Radislav	24. 8.
Bartoš Petr	25. 8.
Fialová Rut	25. 8.
Molnár Martin	26. 8.
Němec Jan	26. 8.
Sedláčková Daniela	26. 8.
Pavlíček Martin	29. 8.
Mířková Ester	30. 8.

Mimořádná shromáždění

Letní bohoslužby na dvoře u fíkového stromu – jednou v červenci (26. 7. 2020) a jednou v srpnu (16. 8. 2020) bychom opět rádi připravili bohoslužby na našem dvoře u fíkového stromu. Těšíme se, že opět sestavíme ad hoc kapelu, která nás povede ke společnému zpěvu.

Letní biblické hodiny – letos se opět budeme v letních měsících scházet na biblických hodinách spolu s žižkovskými bratry a sestrami. V červenci u nás v Soukenické v úterý a v srpnu na Žižkově (Koněvova 24) ve středu:

Úterý	7. 7.	Michal Žemlička	Středa	5. 8.	Bronislav Matulík
Úterý	14. 7.	Radislav Novotný	Středa	12. 8.	Petr Jareš
Úterý	21. 7.	Tomáš Trávníček	Středa	19. 8.	Bronislav Matulík
Úterý	28. 7.	Tomáš Trávníček	Středa	26. 8.	Petr Jareš

Pravidelná setkání v našem sboru o prázdninách

Neděle	10.00	Nedělní bohoslužba našeho sboru
Úterý	18.30	Setkání nad biblí (červenec)

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800